

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาผลการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มต่อทัศนคติในการดูแลตนเองของผู้ป่วยที่ทำผ่าตัดเปิดลำไส้ใหญ่ออกทางหน้าท้อง ผู้วิจัยได้ทำการทดลองโดยจัดทำกระบวนการกลุ่ม สำหรับผู้ป่วยที่ทำผ่าตัดเปิดลำไส้ใหญ่ออกทางหน้าท้อง ณ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ตัวอย่างประชากรจำนวน 20 คน เป็นผู้ป่วยในกลุ่มทดลองโดยใช้กระบวนการกลุ่มจำนวน 10 คน และผู้ป่วยกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติจากเจ้าหน้าที่พยาบาลจำนวน 10 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างในรูปของตารางประกอบการบรรยายทั้งสิ้น จำนวน 5 ตาราง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนของผู้ป่วยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาและชนิดของช่องเปิดของลำไส้ใหญ่ทางหน้าท้อง

ผู้ป่วยคนที่	เพศ	ระดับการศึกษา	ชนิดของช่องเปิด		อายุ (ปี)
			ของลำไส้ใหญ่	กลุ่มทดลอง	
1	หญิง	ไม่ได้เรียนหนังสือ	ชนิดถาวร	68	65
2	หญิง	ไม่ได้เรียนหนังสือ	ชนิดถาวร	63	63
3	ชาย	ไม่ได้เรียนหนังสือ	ชนิดถาวร	67	60
4	ชาย	ไม่ได้เรียนหนังสือ	ชนิดถาวร	70	64
5	หญิง	ประถมศึกษา	ชนิดถาวร	62	60
6	หญิง	ประถมศึกษา	ชนิดถาวร	70	65
7	ชาย	มัธยมศึกษา	ชนิดชั่วคราว	32	36
8	ชาย	มัธยมศึกษา	ชนิดชั่วคราว	38	34
9	หญิง	ประถมศึกษา	ชนิดถาวร	60	58
10	หญิง	ประถมศึกษา	ชนิดถาวร	70	60

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติก่อนการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
กลุ่มควบคุม	114.5	13.61	
กลุ่มทดลอง	112.1	13.23	0.4

* $p < .05$ (t.05, 18 one tail = 1.734)

จากตารางที่ 2 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติก่อนการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าก่อนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มและการสอนตามปกติ ผู้ป่วยทั้งสองกลุ่ม มีทัศนคติที่ไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติก่อนและหลังการทดลองของผู้ป่วย
กลุ่มทดลอง

ช่วงเวลา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
ก่อนการทดลอง	112.1	13.23	
หลังการทดลอง	131.9	18.82	-4.377

* $p < .05$, ($t_{.05,9}$ one tail = -1.833)

จากตารางที่ 3 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติก่อนและหลังการเข้าร่วม
กระบวนการกลุ่มของผู้ป่วยกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ทัศนคติของผู้ป่วยกลุ่มทดลองดีขึ้น

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติก่อนการทดลองและภายหลังการทดลอง
ของผู้ป่วยกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
ก่อนการทดลอง	114.5	13.61	
หลังการทดลอง	102.3	18.60	2.595

* $p < .05$ ($t_{.05,9}$ one tail = 1.833)

จากตารางที่ 4 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติก่อนและหลังการสอนตามปกติใน
หอผู้ป่วยของผู้ป่วยกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าภายหลังการสอนตามปกติในหอผู้ป่วย คะแนนทัศนคติของผู้ป่วยกลุ่มควบคุมลดลง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติภายหลังการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
กลุ่มทดลอง	131.9	18.82	3.538
กลุ่มควบคุม	102.3	18.60	

* $p < .05$, ($t_{.05, 18}$ one tail = 1.734)

จากตารางที่ 5 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติที่เพิ่มขึ้นภายหลังการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มของผู้ป่วยกลุ่มทดลองและภายหลังการสอนตามปกติในหอผู้ป่วยกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าผู้ป่วยที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีทัศนคติที่ดีกว่าผู้ป่วยที่ได้รับการสอนตามปกติในหอผู้ป่วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย